

ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ БОРИС ТАДИЋ СА ДЕЦОМ НАШЕ СРБИЈЕ НА ТАРИ

ШКОЛА ПРИЈАТЕЉСТВА И РАЗУМЕВАЊА

На Тари је, од 14. јула до 3. августа, око 400 деце из Србије и Републике Српске. Међу њима су и малишани са Косова и Метохије, из Ораховца, Велике Хоче, Штрпца и српских енклава у Косовском Поморављу, где се тешко живи и где немају прилику да виде и науче све оно што им нуди хуманитарна организација *Наша Србија*

Yекада дођем у камп *Наша Србија* моја порука је једноставна: *Децо, хвала вам што постојите*. Тако је председник Србије Борис Тадић и овог лета поздравио децу коју хуманитарна организација *Наша Србија* већ седму годину окупља у јединственој Школи пријатељства. После Гучева, последњих пет сусрета је у хотелу „Бели бор“ Војне установе „Тара“.

– У мом животу највећа и најодговорнија ствар је што сам тата – рекао је деци председник Тадић. – Долазећи у *Нашу Србију* увек имам прилику да видим са колико талената ви располажете, колико дивних вештина овде научите. Дуго се дружим са *Нашом Србијом*, још у времену када нисам обављао дужност председника, зато што је то једна дивна институција која брине о нашој деци. Јер само кроз нашу децу постоји и наша Србија.

Председник Тадић је посебно захвалио кинеском амбасадору Ли Губонгу и кинеским привредницима што су ове године, као земља пријатељ, помогли ову активност. Затим су сви заједно обишли спортске терене и радионице у којима деца уче разне вештине, стране језике, етнологију, екологију, цртање, певање, баве се разним спортовима...

С кинеском делегацијом била су и деца из Шангаја, млади новинари који су ових дана у посети Србији, Црној Гори и Македонији, одакле ће написати своје репортаже, интервјује, извештаје... Они су председнику Тадићу поклонили кључ града Шангаја, „да се њиме отворе срца народа и Србије и Кине, за добру сарадњу и велико пријатељство“.

Поздрављајући децу кинески амбасадор Ли Губонг је рекао да му је изузетно драго што је са њима на Тари и што једна хумана активност већ има лепу традицију. Пожелео им је да науче што више о земљи пријатељу, о богатој кинеској историји и традицији.

Овогодишња Школа пријатељства *Наша Србија* свечано је отворена 17. јула, у Граду пријатељства који је даровала компанија Com Trade, а напази се поред хотела „Бели бор“. Отварању су присуствовали заменица градоначелника Београда Радмила Хрустановић, министар у Влади Србије Драган Ђилас, један од оснивача *Наше Србије* који рад организације помаже од почетка, затим спорчки директор ватерполо репрезентације Ненад Маноловић, тенисерка Ана Ивановић и ватерполиста Никола Куљача.

Током боравка на Тари децу су посетили или ће наредних дана бити њихови гости, позориште „Бошко Буха“, глумац Марко Живић,

группе Van Gogh, Зана и Јуице, Жељко Јоксимовић и Марија Шерифовић, а Даријан Михаиловић, писац драме Cafe Kosova у продукцији Битеф Театра, свој ауторски хонорар усмерио је Нашој Србији за стипендирање једног талентованог детета.

У Школи пријатељства одржава се и пети даровни Сајам књига за децу, чији је покровитељ кућа „Политика“. На сајму учествују бројне издавачке куће а све изложене књиге остају на поклон деци. Као покровитељ „Политика“ ће новчано наградити децу ауторе најбољих радова у школи новинарства.

И ове године Наша Србија ће наградити децу која постижу најбоље резултате у различitim областима. Награде ће, као и претходних година, уручити академик Матија Бећковић, председник жирија.

Хуманитарна организација Наша Србија је невладина организација која програмима материјалне и психосociјалне подршке пружа помоћ и заштиту деци погинулих, киднапованих и несталих током протеклих ратова на нашим просторима и деци у српским енклавама на Косову и Метохији. Организација обезбеђује редовне донације за 1.200 деце и брине о њима током школовања, све до запослења.

Посебан облик њене активности је Школа пријатељства, пројекат који обједињује све активности организације и већ седмо лето окупља децу на дружење и учење. У њој се деца уче солидарности, толеранцији и доброништву и усвајају културне и духовне вредности свог народа, проучавају његову историју. Бројни су образовно-васпитни и забавно-спортивки садржаји које школа реализује у 16 секција и радионица.

Ове године, од 14. јула до 3. августа, на Тари је око 400 деце из Србије и Републике Српске. Међу њима су и малишани са Косова и Метохије, из Ораховца, Велике Хоче, Штрпца и српских енклава у Косовском Поморављу, где се тешко живи и где немају прилику да виде и науче све оно што им нуди Наша Србија.

У оквиру Школе пријатељства, од 29. јула до 3. августа, одржава се други мултиетнички семинар „Дани пријатељства“, на коме учествује 169 деце из свих крајева Србије, различитих националности: српске, мађарске, словачке, русинске, румунске, ромске, бошњачке, бугарске и албанске. Циљ семинара је промоција вредно-

САРАДЊА СА ВОЈСКОМ

У реализацију програма Наше Србије укључена је и Војска. Са децом су ранијих година били падобранци из 63. Специјалци су их учили преживљавању у природи, а ове године наставља се рад извиђачке секције која је веома популарна.

Већ трећу годину секцију води водник прве класе Зоран Ристић из Специјалне бригаде, а помажу му колеге, такође водници прве класе Марко Васић, Милан Петровић и Владимира Колувића.

– Деца брзо уче и уживају у томе. Не пада им ништа тешко. После овогодишњег рада већа група њих одлично се сназли у природи и моћи ће сами да се крећу уз помоћ карте на терену – каже Зоран.

Међу најбољим извиђачима су Жељан Крсмановић из Братунца и Стефан Ђурић из Крагујевца. Научили су да одређују стране света, азимут, брзо направе шатор, а кондиције имају да са лакоћом пређу и по десет километара дневно.

– Бити извиђач је изазовно, а бити самосталан и сигуран у себи било где у природи је задовољство сваког извиђача – кажу Жељан и Стефан.

ШКОЛА КОЈОЈ СЕ РАДУЈЕМО

Бранка Глушица је свих седам лета у Школи пријатељства. Заједно са њом такво лепо искуство имају и њени најбољи другари Милица Ерић из Чачка и Раде Јовановић из Шида. „То је школа којој се радујемо, јер смо уз њу одрасли и стекли праве пријатеље“, каже Бранка.

И Мирко Радосављевић из Прокупља има леп збир боравака у Школи пријатељства. Почекео је као ћак првак, а сада је пети разред. А ово му је и пето лето на Тари, какве најлепше летовање које пожелети може.

Витомиру Станковићу из Београда Наша Србија замењује оба родитеља. Она брине о њему, а он узвраћа озбиљношћу и у школи и у животу. Сада је већ средњошколац и ускоро ће завршити електротехничку школу.

Боравак у Школи пријатељства посебна је радост за децу са Косова и Метохије. Мирослав Симић је из Косовске Каменице, трећи пут је на Тари и сваки боравак му је незаборавна успомена, на другаре и један лепши живот, о коме деца на Космету већ дуго сањају. Лаза Живић је из Старог Граџака, општина Липљан. Иако тренутно инцидената нема, страх увек постоји, каже он. Михаило Ђорђевић је из села Кормињане, општина Гњилане. Учи трећи разред и не скрива радост што му се пружила прилика да дође у Школу пријатељства. Ана Аксић је из Велике Хоче. Нема тамо слободе, каже Ана. Она и око 200 ћака из њене школе неће имати много лепог да запамте из својих школских дана. Ни у Ораховцу није много боље. „То је један савремени логор“, каже Јован Радић, „у коме се живи у пречнику од 450 метара и нема слободе кретања“. Постоји боравак на Тари он се спрема за нову школу. Изабрао је Богословију у Нишу.

Децу са Косова и Метохије довео је Зоран Максимовић, координатор Наше Србије за јужну српску покрајину. Он живи и ради у Гњилану, где је некад било, каже, око 20.000 Срба, а сада их је свега педесетак. У околним селима их је више. Ту има петнаест српских села са по 300 до 500 домаћинстава и ту су измештене и школе. Иако се у Косовском Поморављу тешко живи, неизвесност и страх су велики, школски систем ипак функционише. Истина отежана, али раде и основне и средње школе, а ту је и неколико истражених одељења факултета из Косовске Митровице.

де је диван, а чине га етно-кућице у којима реализујемо различите радионице. Због свега, дакле, дружења, пријатељства, болјег разумевања, Школа пријатељства Наша Србија деци остаје у најлепшој успомени и због ње се радују спедећем лету и нашем новом окупљању – каже Бранка и најављује нове јулске сусрете на Тари. ■
Раденко МУТАВЦИЋ

сти међуетничке и међукултурне толеранције, унапређење разумевања различитости међу људима и допринос развоју модерног демократског друштва. Земља пријатељ семинара „Дани пријатељства“ је Краљевина Холандија.

– Смисао Школе пријатељства јесте да се деци, која су највећи страдалници протеклих ратова и чији су родитељи дали живот за ову земљу, ова земља одужи – каже председник Наше Србије Млађан Ђорђевић. – Ми то чинимо на наш начин, да деца која дођу овде доживе то као поштовање жртве њихових родитеља и да доживе оно што иначе немају у својим животима. Деца овде имају нашу љубав, нашу пажњу, и ми жељимо да они воле своју отаџбину, да гаје љубав према другим народима, према другим културама, да одрастају у људе који ће сутра моћи да дају свој допринос овој земљи и да својим примером дају снагу људима око себе.

Један од циљева Наше Србије, истиче Млађан Ђорђевић, јесте да идеју доброчинства ова деца једног дана наставе. „Не према деци са њиховом судбином, јер верујем да рата више неће бити, али ће увек бити деце којима треба помоћ. Сада помоћ треба овој деци, јер ми хоћемо да они имају све животне шансе као друга деца која имају родитеље. Њихов родитељ је Наша Србија, која их васпитава, учи и запошљава. Она тој деци враћа наду и увек ће остати њихов пријатељ.“

Директор Школе пријатељства Бранка Драшковић каже да је њихов циљ да окупе децу, да она буду заједно, да им буде лепо, да уче неке лепе ствари.

– Деца са Косова и Метохије немају нажалост прилику за тајко нешто у својим срединама, она немају ни миран сан, ни слободу кретања, нису безбедни кад иду у школу... Овде имамо богате програме и изузетне услове за њихову реализацију. Град пријатељства који нам је поклонила компанија Com Tra-